- 1מר בטוען טענת גנב דבר הכתוב הוי אומר

One should say; the verse is discussing one who claims, it was stolen

OVERVIEW

The (first) טוען טענת גנב is referring to a אם ברייתא (not to an actual טוען טענת גנב (which all agree refers to a (which all agree refers to a אם לא ימצא הגנב (טוען טענת גנב is (also) referring to a טוען טענת גנב. Our clarifies this derivation. 3

דבא⁴ זה ולימד על זה:

For this one (אם לא ימצא הגנב) comes and teaches about this one (אם ימצא הגנב).

SUMMARY

We derive the content of a verse from a neighboring verse.

THINKING IT OVER

There seems to be two difficulties with the first ברייתא; firstly how do we derive that ברייתא is by a טוען טענת גנב from the fact that אם לא ימצא הגנב is discussing explains), and (more important) secondly, how can both and and (cef gaying אם לא ימצא (which teach us the same rule of paying לכפל שול שנת גנב (cef gaying טוען טענת גנב (which teach us the same rule of paying תוספות makes חוספות הוספות of it?!

¹ We cite the פרשה סו פרשה here: וּ פִּי יִתֵּן אִישׁ אֶל רֵעֲהוּ כֶּסֶף אוֹ כֵלִים לִשְׁמר וְגַנַּב מִבֵּית הָאִישׁ <u>אם יִמְצא הגנַּב יְשׁלֵ</u>ם שְׁנָיִם. ז<u>אם לא</u> here: וּ פִּי יִתַּן אִישׁ אֶל רֵעֲהוּ פַּלְשׁמָת וְגַנַּב מִבֵּית הָאָל הָאֵלהִים אָם לא שָׁלַח יָדוֹ בִּמְלֶאכֶת רֵעַהוּ. ח עַל כְּל דְּבַר כְּשַׁע עַל שׁוֹר עַל חֲמוֹר עַל שֶׂה עַל שַׁלְמָה עַל כָּל אֲבַדָּה יָמֵצא הגנַב וְנִקְרֵב בַּעַל הַבִּיִת אֶל הָאֵלהִים יִשׁלֵם שְׁנִים לְרַעָהוּ בְּי הְּוּא זֶה עַד הָאֱל הִים יָבא דְּבַר שְׁנֵיהָם אֲשֶׁר יַרְשִׁיעֵן אֱלֹהִים יְשַׁלֵּם שְׁנֵים לְרַעָּהוּ

² See later on this עמוד, where 'אמר רבא וכו'.

⁴ When we are not certain of the content of a פסוק we can derive it from a neighboring פסוק. Since אם לא ימצא הגנב. Since אם לא ימצא הגנב is referring to a טוען טענת גנב, the whole פרשה (including אם ימצא הגנב) is presumably discussing a טוען טענת גנב, and as far as the duplicity is concerned the גמרא addresses and resolves this issue shortly.